

ה"ת 38308/10/22 - חוסאם נוג'ידא, וליד נוג'ידא, יוסי נוג'ידא נגד מדינת ישראל - רשות העתיקות

בית משפט השלום בנצרת

ה"ת 38308-10-22 נוג'ידא ואח' נ' רשות העתיקות - ירושלים
תיק חיצוני:

בפני כבוד השופטת מיסא זועבי
מבקשים
1. חוסאם נוג'ידא
2. וליד נוג'ידא
3. יוסי נוג'ידא
נגד
מדינת ישראל - רשות העתיקות

החלטה

לפניי בקשה להחזרת תפוסים בהתאם לסעיף 34 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], התשכ"ט-1969 (להלן: "הפסד"פ").

רקע

1. התפוסים מושא הבקשה נתפסו במסגרת חקירה פלילית המתנהלת כנגד המבקשים 1-3 במסגרת תיק פל"א 455387/2022 ואשר נתפסו כדין על ידי היחידה למניעת שוד עתיקות, במסגרת פשיטה של המשיבה בתאריך 3.10.22 באזור יער קק"ל (1402) ושמורת יער (1013), צפון לכביש 77, סמוך למחלף הושעיה, בו שהו המבקשים וזאת מכוח סמכותה בהתאם לסעיף 32 (א) לפסד"פ ובהתאם לסעיף 26 (א) + (ב) לחוק רשות העתיקות, התשמ"ט - 1989 (להלן: "חוק רשות העתיקות").

2. הבקשה מתייחסת לרשימת התפוסים שצורפה לבקשה ומכילה את הפריטים להלן:

מבקש 1: משאית מתוצרת DAF - מ.ר 85-615-52; מיני באגר, מ.ר 190313 וטלפון נייד מסוג אייפון;

מבקש 2: טלפון נייד מסוג אייפון;

מבקש 3: רכב מסוג טויוטה HILUX, מ.ר 79-476-71 וטלפון נייד מסוג אייפון.

3. כנגד המבקשים מתנהלת חקירה וזאת בחשד לביצוע עבירות של פגיעה בעתיקות, חפירה ללא רישיון וכנגד המבקש 1 עבירה נוספת של ביצוע פעולה אסורה באתר עתיקות, עבירות בניגוד לחוק העתיקות,

עמוד 1

התשל"ח - 1978 (להלן: "חוק העתיקות").

תמצית טענות הצדדים

טענות המבקשים

4. לטענת המבקשים הם שהם במקום לצורך ביצוע עבודות של עקירת עצים, המקום בו ביצעו את העבודות לא היה מגודר או מסומן, במקום נעשו עבודות של קבלן מטעם הקרן הקיימת לישראל (להלן: "קק"ל"), ולמבקשים ניתן אישור מטעם מפקח של הקק"ל לביצוע עבודת עקירת העצים במקום. כן הודגש, כי המבקש 3 עובד עם קק"ל באופן קבוע ויש בידו אישורים לביצוע עבודות מהסוג שביצע ביום פשיטת המשיבה על האזור האמור.
5. המבקשים נחקרו, מסרו גרסתם ואולם בחקירה לא הוצגו בפניהם ראיות הקושרות אותם לחשדות המיוחסים להם, משכך לא ברור מדוע נתפסו הרכבים והטלפונים. זאת ועוד, ככל הידוע למבקשים, לא נגבו הודעות מאת הקבלן והמפקח מטעם קק"ל, שהיה בהן כדי להוכיח גרסת המבקשים, לפיה הם ביצעו את העבודות באישור הגורמים המוסמכים.
6. אין בכוונת המבקשים להפריע למשיבה להגיע לחקר האמת, אך יש לצמצם את הפגיעה בהם. החזקת התפוסים מבלי לשקול "חלופת תפיסה" לא רק שיש בה פגיעה בלתי מידתית בזכות הקניין של המבקשים בשים לב לכך שהחקירה נמצאת בראשיתה, אלא שיש בה לפגוע בחופש העיסוק של המבקשים ובסובבים אותם, זכות יסוד המעוגנת בחקיקת יסוד (סעיף 3 לחוק יסוד חופש העיסוק).
7. הרכבים משמשים מקור פרנסה עיקרי של המבקשים. המשך החזקת התפוסים מגביל הלכה למעשה את זכותם הטבעית של המבקשים להמשיך ולעסוק בעבודתם, ומסב להם נזק כלכלי קשה.
8. בעניינו של המבקש 1 הודגש, כי המבקש 1 קשור בהסכמים עם לקוחות לשם ביצוע עבודות שונות, שלשם ביצוען הוא נדרש לשימוש במיני באגר שנתפס וכן למשאית. עוד נטען, כי החזקת התפוסים גורמת להפרת הסכמים ופגיעה במוניטין וכן פגיעה בפרנסתו ופרנסת אמו הסמוכה על שולחנו.
9. בעניינו של המבקש 3 הודגש, כי רכבו משמש אותו בעבודתו בקטיף תמרים והחזקת הרכב תשלול ממנו את האפשרות להתפרנס ולכלכל את ילדיו שעה שמדובר במי שמהווה מקור פרנסה עיקרי של משפחתו. כן צוין, כי הרכב משועבד לחברת מימון וזאת לאור העובדה, כי נטל הלוואה לקניית הרכב.
10. זאת ועוד מהווה התפיסה פגיעה בשגרת יומם של המבקשים שכן הרכב של מבקש 3 משמש אותו ואת יתר בני משפחתו.

11. בדיון שהתקיים בפניי הוסיף והדגיש ב"כ המבקשים, כי המבקשים עדיין בבחינת חפים מפשע וכי עד להגשת כתב אישום יחלוף זמן רב, כאשר המשך החזקת התפוסים תמנע את פרנסת המבקשים.

טענות המשיבה

12. המשיבה מנגד התנגדה לבקשה וטענה, כי ביום 3.10.22 נתפס המבקש 3 "על חם" וחשוד נוסף שהיה עמו בזמן שעסקו בחפירה לא חוקית בעזרת מיני באגר השייך למבקש 1 והופעל על ידי המבקש 2. כן צוין, כי המיני באגר הובל על ידי המשאית בבעלותו של המבקש 1 ונשארה במקום ביצוע העבירות. כן ציינה המשיבה, כי בתיק החקירה ישנם חשודים נוספים אשר הצליחו להימלט.

13. לטענת המשיבה, החשודים נכנסו לשטח בשעות אחר הצהריים המאוחרות והחלו בחפירות ללא רישיון שמטרתן חיפוש עתיקות. כן נטען, כי במהלך ביצוע העבודות, פגעו החשודים בעתיקות שהיו במקום והחשדות מהווים עבירות מסוג פשע.

14. הוסיפה המשיבה, כי המבקש 3 נתפס עם חשוד נוסף שניסה להימלט מעל לבור החפירה כשברשותם גלאי מתכות ומכוש שעל פי החשד הובאו על ידם למקום. המבקשים נעצרו ונחקרו בחשד לביצוע עבירות על חוק העתיקות.

15. שלושת הכלים, נתפסו כדין, ככלים ששימשו לביצוע העבירה ובתום ההליך בכוונת המשיבה לבקש חילוטם. ביחס למיני באגר, הרי שזה נתפס צמוד לסלע שהינו למעשה מחצבה עתיקה אותה הספיק לשבור תוך ניסיון לחפירה מתחתיו. כמו כן, זוהתה בסמוך חפירה ממוקדת תחת סלעים נוספים שחפירתם בוצעה זה עתה.

16. ביחס לטענות המבקשים, כי העבודות בוצעו באישור קק"ל הרי שלטענת המשיבה טענות אלו נבדקו ואינן נכונות.

17. ביחס לטלפונים הניידים, הרי שאלו נתפסו לצרכי חקירה ואין מניעה להשיבם.

18. במעמד הדיון, טענה המשיבה, כי יש לערוך אבחנה בין רכב הטיטה לבין המיני באגר והמשאית. אשר לרכב הטיטה הסכימה המשיבה לחלופת תפיסה כמקובל בפסיקה, הכוללת הפקדה של 30 % מערך הרכב לצד תנאים נלווים אחרים. ואילו, באשר למיני באגר ולמשאית, הכלים בהם בוצעו העבירות, היא התנגדה להשבתם. לטענת המשיבה, השבת הכלים לידי המבקשים תאפשר להם לשוב ולבצע את העבירות ולכן יש לתפוס אותם ללא חלופת תפיסה. כן הודגש, כי החקירה לקראת סיום ותוך זמן קצר התיק יועבר ליועמ"ש של רשות העתיקות לצורך הגשת כתב אישום. בנוסף, יש לראות בחומרה רבה את הרס העתיקות והתנהלות המבקשים.

דין והכרעה

19. שלוש תכליות עיקריות עשויות להצמיח מקור סמכות לתפיסת החפץ: תפיסה למטרת מניעה עתידית של ביצוע עבירות, תפיסה למטרת חילוט ותפיסה לצורך הצגת החפץ כראייה בבית המשפט. אין די בקיומה של אחת התכליות כשלעצמה, כדי להכשיר את התפיסה. (בש"פ 342/06 חב' לרגו עבודות עפר בע"מ נגד מדינת ישראל, פסקה 8 [פורסם בנבו] (12.03.2006) (להלן: "בש"פ לרגו")).

20. סמכות התפיסה, בעניינו, נועדה להבטיח בעיקר את החילוט העתידי, אם וכאשר יורשעו המבקשים - החשודים והיא כרוכה בפגיעה בזכויות הקנייניות של החשודים שכנגד אותה הפגיעה עומד האינטרס הציבורי בחילוט העתידי. לגבי חלק מן התפוסים, נועדה התפיסה גם לשם מניעה עתידית של ביצוע עבירות.

21. על בית המשפט הדין בבקשה לשקול את הצורך בהמשך התפיסה לצורך הגשמת תכליתה ולאזן אינטרס זה אל מול הפגיעה בזכות הקניין, בשים לב לחלוף הזמן מעת התפיסה ולהתמשכות הפגיעה ובשים לב לחזקת החפות העומדת לחשודים.

22. בעניין זה יפים דבריו של בית המשפט העליון בבש"פ לרגו:

"קיומו של מקור סמכות לתפיסת החפץ מלכתחילה אינו מצדיק בהכרח את המשך החזקתו לאורך זמן, ויש לבחון האם מתקיימת עילה להמשך תפיסתו בחלוף זמן ואם כן, האם קימת "חלופת תפיסה" נאותה, העשויה להגשים בעת ובעונה אחת להגשים את תכלית התפיסה בלא פגיעה בלתי מידתית בבעל הקניין. מקום בו ניתן למצוא נוסחת איזון נאותה כאמור, ראוי להחילה, תוך שחרור התפוס אגב קביעת תנאים מידתיים הולמים להגשמת תכלית משולבת של הגנה על האינטרס הציבורי ושמירה על זכויות הפרט."

23. על כן, כאשר נבחנת בקשה לתפיסה או החזרת רכוש, מצווה בית המשפט להגביל מידת הפגיעה ברכוש למינימום ההכרחי (רע"פ 4526/18 שאול אלוביץ נ' מדינת ישראל, פסקה 17 [פורסם בנבו] (5.08.2018)). לפיכך אם ניתן לנקוט אמצעים "חלופיים" שדי בהם כדי להבטיח את אפשרות החילוט או השגת תכליתו בעתיד, תוך פגיעה פחותה בקניינו של בעל הרכוש, יש להעדיף על פני סעד זמני של תפיסת הרכוש והחזקתו עד תום ההליך המשפטי (בש"פ 6817/07 מדינת ישראל נ' סיטבון [פורסם בנבו] (31.10.2007)).

24. מתגובת המשיבה עולה, כי התפיסה בוצעה הן בהתאם לסעיף 32(א) לפסד"פ וכן בהתאם לסעיף 26(א) ו-26(ב) לחוק רשות העתיקות המסדיר סמכות המפקח לתפיסת רכוש. משכך, מסלול התפיסה הזמני הרלוונטי לעניינו הוא המסלול לפי הפסד"פ, וזאת בהתאם לאמור בסעיף 26(א) לחוק רשות העתיקות, כאשר תכלית התפיסה היא הבטחת האפשרות לחלט את התפוסים או את שווים בסופו של ההליך המשפטי.

25. סעיף 32(א) לפסד"פ מפרט חמש חלופות שעשויות לשמש מקור סמכות לתפיסת חפצים:

"רשאי שוטר לתפוס חפץ, אם יש לו יסוד סביר להניח כי באותו חפץ נעברה, או עומדים לעבור, עבירה, או שהוא עשוי לשמש ראיה בהליך משפטי בשל עבירה, או שניתן כשכר בעד ביצוע עבירה או כאמצעי לביצועה".

26. סעיף 26 לחוק רשות עתיקות קובע:

(א) היה למפקח יסוד סביר להניח שהדבר דרוש לביצוע תפקידו מוסמך הוא -

(1) לעצור כל כלי הובלה ולערוך בו חיפוש;

(2) להיכנס לכל מקום ולערוך בו חיפוש, אולם אין להיכנס למקום המשמש למגורים אלא לפי צו חיפוש מאת בית משפט מוסמך והוראות סעיפים 24 ו-26 עד 29 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], תשכ"ט-1969 יחולו, בשינויים המחוייבים, על חיפוש לפי פסקה זו;

(3) לתפוס כל חפץ, אם יש למפקח יסוד סביר להניח שנעברה בו עבירה על חוק העתיקות, ורשאי הוא לתפוס חמרי אריזה או מסמכים העשויים, לדעתו, לשמש ראיה במשפט על עבירה כאמור.

(ב) לענין פרק זה, "חפץ" - לרבות כלי הובלה".

27. למעלה מן הצריך, אוסיף ואנמק, כי לפי סעיף 9(א) לחוק העתיקות, כדי לחפור לצורך גילוי עתיקות חובה לקבל רישיון לשם כך. סעיף 3 לחוק מחייב הודעה למנהל רשות העתיקות על גילוייה של העתיקה. מוסיף וקובע סעיף 37 (א) לחוק העתיקות, כי הפוגע בעתיקה או באתר עתיקות או המשחית פניהם בכל צורה שהיא, דינו - מאסר חמש שנים או הקנס האמור בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977. ואילו סעיף 37(ה) לחוק העתיקות קובע, כי כל הפרה של רשימת העבירות המנויה בפרק י' לחוק, מהווה עבירה. מהאמור לעיל, נהיר וברור, כי כאשר למפקח יש יסוד סביר להניח שנעברה עבירה על פי חוק העתיקות, הסמכות לתפוס כל חפץ, הינה סמכות דומה לסמכותו של שוטר לתפוס חפץ לפי הפסד"פ.

28. סעיף 32 לעיל אינו דורש ראיות ברמה גבוהה של שכנוע אלא ברמה של "יסוד סביר להניח" שקיים קשר בין התפוס לבין ביצועה של העבירה. עוד נקבע בפסיקה שכאשר מדובר בחילוט במסלול הפסד"פ הרף הראייתי הנבחן בבואו של בית משפט להפעיל ביקורת שיפוטית על תפיסת רכוש משתנה בהתאם לשלב בו נמצא ההליך. בשלב החקירה וטרם הגשת כתב אישום, הרף הראייתי הנדרש הוא קיומו של חשד סביר. החשד הסביר שיש לבסס במקרים דוגמת המקרה דנן, הוא קיומו של יסוד סביר להניח כי החשודים ביצעו את העבירות בהן חשודים וזאת לאחר עיון בחומר שקיים בתיק החקירה.

29. לאור האמור, בבואי לבחון בקשה מעין זו, יש לבדוק תחילה, קיומו של חשד סביר, זאת באמצעות עיון בחומר הקיים בתיק החקירה, וכך התרשמתי בענייננו.

30. המבקשים טענו בבקשתם, מספר טענות שיש בהן לדידם, להפריך את התשתית הראייתית עליה נשענת המשיבה, לרבות הטענה כי לא הוצגו בפניהם ראיות הקשורות אותם לחשדות המיוחסים להם, ואי חקירת מעורבים רלוונטיים בפרשה, דבר המצביע על היעדרו של חשד סביר שמצדיק את תפיסת הרכוש. לאחר עיון בחומר, ולאחר שנתתי דעתי לטענות המבקשים, לא מצאתי ממש בטענותיהם. לנוכח השלב בו נמצאת החקירה ופעולות החקירה שבוצעו, לא ניתן יהיה לפרט אודות הראיות הקיימות בתיק, אך אציין כי שוכנעתי שהחשד הסביר שריר וקיים ודי לומר שהונחה בפני תשתית המבססת את העבירות המיוחסות למבקשים, ברף הנדרש. מהחומר עולה, בין היתר, כי המבקשים ביצעו חפירה ללא היתר רשות העתיקות ומדינת ישראל, וגרמו נזק רב וחלקו אף בלתי הפיך באתר ובעתיקות. אוסיף כי טענות המבקשים לפיהן קיבלו אישור מקק"ל לעקירת עצים נסתרו בחומר הראיות והופרכו, לרבות בהודעות שני העדים, אשר נטען על ידי המבקשים, כי לא נגבו ההודעות שלהם.

31. מששוכנעתי כי קיים חשד ברף הנדרש, כי העבירות המיוחסות לכל אחד ואחד מהמבקשים בוצעו, ומאחר וקיים פוטנציאל לחילוט, ובהתחשב בשלב בו מצויה החקירה, הרי שקיים אינטרס ציבורי בתפיסת הרכוש, לצורך חילוט עתידי, ככל שיוגש כתב אישום נגד המבקשים, ואינטרס זה גובר, בשלב הזה, על האינטרס האישי פרטי של מי מבין המבקשים. יחד עם זאת, יש לבחון האם בנסיבות העניין החזקת התפוס על ידי המשיבה מוצדקת או ניתן לעשות שימוש באמצעי שפגיעתו בזכות הקניין של המבקשים פחותה מתפיסה של ממש. אוסיף בהקשר זה כי, ב"כ המשיבה לא טען כי יש צורך בהחזקת התפוסים לצורך הצגתם כראיה במשפט.

32. לאורך השנים ובמיוחד לאחר חקיקת חוק יסוד: כבוד האדם וחירותו וההכרה בחשיבותה של זכות הקניין, התפתחה גישה לפיה שומה על בית המשפט להבטיח כי הפגיעה בזכויות הקנייניות של מי שקניינו נפגע תהא מידתית ובחינת המידתיות תערך בהתאם לנסיבותיו הקונקרטיות של כל מקרה ומקרה. כאשר יש לבחון האם ניתן להשיג את תכלית תפיסת החפץ בדרך של "חלופת תפיסה" שפגיעתה בזכות הקניין של המבקש פחותה (רע"פ 1588/13 סובחי נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (11.03.2013)).

33. כידוע, התכלית העומדת בבסיס הטלת ערבויות על שחרור רכב תפוס - חלופת תפיסה, היא הבטחת האפשרות לחילוטו העתידי (בש"פ 2224/15 צביקה מידברג נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (20.4.2015) (להלן: "בש"פ מידברג")). לא אחת נקבע, כי תפיסה בפועל של רכוש, היא האמצעי הקיצוני ביותר להשגת תכלית החילוט בעתיד, סביר להניח כי תפיסת המשאית, המיני באגר ורכב הטיוטה במקרה זה מהווה פגיעה ממשית בזכות לקניינם של המבקשים ואף פוגעת בפרנסתם ובפרנסת בני המשפחה הסמוכים על שולחנם. עד כה מוחזקים התפוסים כ-50 ימים וסביר להניח, בהסתמך גם על מסמכים שצורפו בתמיכה לבקשה, כי נגרם למבקשים נזק בהעדר האפשרות לעשות שימוש בכלים המשמשים כאמצעי ומקור פרנסתם.

34. בע"פ 80/19 אהוד מאיר שאיבות בע"מ נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (11.08.2019), התייחס בית המשפט העליון למידתיות של צו החילוט הזמני, וקבע:

"צמצום היקפו של הצו הזמני מתבקש בראש ובראשונה לנוכח חלוף הזמן מעת תפיסתו של הרכוש עוד בשלב חקירתם של המערערים, ובשים לב להתמשכות הצפויה של ההליך הפלילי בעניינם. כפי שכבר הוברר, חילוט רכושו של אדם טומן בחובו פגיעה קשה בזכות הקניין הנתונה לו, והפגיעה מתעצמת ככל שתקופת החילוט מתמשכת. על כן, במסגרת בחינת מידתיות החילוט הזמני נדרש בית המשפט לבחון את פרק הזמן שבו צפוי הצו הזמני לעמוד בתוקף - הן פרק הזמן שחלף הן צפי הזמנים לסיום ההליך (ראו והשוו: רע"פ 1792/99 גאלי נ' מדינת ישראל, פ"ד נג (3) 312, 323 (1999)). בענייננו רכושם של המערערים תפוס כבר כ-5 שנים; והגם שחלפו כשנתיים וחצי מאז הוגש כתב האישום (9.1.2017) - בשלב זה נחקרו עדים בודדים בלבד, בעוד רשימת העדים מונה קרוב ל-400 עדים. בנסיבות אלה, ובהינתן חזקת החפות העומדת למערערים, דעתי היא שנדרש לצמצם את היקף החילוט שנקבע". [הדגשה לא במקור]

35. ביישום ההלכות שמניתי לעיל על המקרה שבפניי, ובאיזון בין האינטרסים השונים, בשלב המקדמי בו מצוי ההליך - שעה שטרם הוגש כתב אישום, בהתחשב במשך החזקת התפוסים וכן לאור העובדה שלא הוצגה בפניי, אינדיקציה ברורה לפיה קיים סיכון להישנות מעשים דומים, ככל ויוחזרו הכלים למבקשים (כך למשל עבר פלילי קודם של המבקשים בעבירות דומות), לא מצאתי מקום לעשות אבחנה בין הרכב הפרטי למיני באגר ולמשאית, ומשכך הגעתי לכלל מסקנה כי נכון להורות על "חלופת תפיסה", לפיה יושבו כל הכלים התפוסים למבקשים בתנאים שאקבע להלן. מיותר לציין כי המבקשים, מודעים כיום, להשלכות מעשיהם, ככל שיחשבו לבצע עבירות דומות בעתיד.

36. גובה ההפקדה המקובל, בהתאם לפסיקת בית המשפט העליון, לצורך שחרור רכבים תפוסים הוא 30% משווי הרכב. עם זאת, במקרים מסוימים, ובשים לב לנסיבות הנוגעות לעניין, שיעור ההפקדה עשוי להשתנות. כך למשל נמצא, כי עוצמת החשדות עשויה להוביל להפחתה בהפקדה. גם הפקדות בשיעור גבוה יותר מ-30% נקבעו מעת לעת (בש"פ 8750/21 **פלונת נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (23.12.2021); בש"פ מידברג; בש"פ 5550/08 **שמעון נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (8.7.2008)). בזיקה לעוצמת החשד, לשלב בו מצוי הליך החקירה ויתר הנסיבות שפירטתי לעיל, לא מצאתי טעם מיוחד לסטות מסכום ההפקדה המקובל שנקבע בפסיקה.

37. אוסיף למען הסר ספק, כי גובה ההפקדה הדרוש לצורך שחרור רכב תפוס, יש לגזור משווי המלא של רכב ביום השחרור, ואין הבדל לעניין זה בין רכב שתמורתו המלאה כבר שולמה ובין רכב המשמש כבטוחה כנגד הלוואה ששימשה לרכישתו (בש"פ 2346/21 **ראמי עמר נ' חברת מימון ישיר מקבוצת ישיר 2006 בע"מ** [פורסם בנבו] (14.7.2021)).

38. נוכח האמור לעיל הנני מורה על החזרת כל אחד מהכלים התפוסים וזאת בכפוף לקיום התנאים הבאים:

א. איסור דיספוזיציה ברכב במשרד הרישוי;

- ב. הפקדה בגובה של 30% ממחיר מעודכן במחירון אחרון של לוי יצחק, מערכו של הרכב כיום, לחן-שפרטיו ימסרו על ידי המשיבה למבקשים;
- ג. הקמת פוליסת ביטוח מקיף לרכב ובה שעבוד לטובת המשיבה, והתחייבות כי הפוליסה תחודש מדי שנה עד להכרעה בעניינו של הרכב;
- ד. הצהרה חתומה ע"י בא כוח המבקשים לפיה מרגע קבלת ההודעה כי בית המשפט קבע כי יש לחלט את הרכב, מתחייבים המבקשים להשיב בתוך 48 שעות את הרכבים למשיבה.

סוף דבר

39. לסיום, ובכפוף למילוי כל התנאים שפירטתי לעיל, ניתן להורות על שחרור הכלים התפוסים.
40. אשר לטלפונים הניידים, על יסוד תגובת המשיבה ולנוכח הסכמתה, ובכפוף לחתימת המבקשים, על הצהרה בדבר כלל הראיה הטובה ביותר, ניתן יהיה לשחרר אותם.

המזכירות תמציא העתק ההחלטה לצדדים.

חומרי חקירה יוחזרו למבקשת באמצעות המזכירות.

ניתנה היום, כ"ז חשוון תשפ"ג, 21 נובמבר 2022, בהעדר הצדדים.